

دوستی انیشتین و چاپلین

انیشتین گفته بود تنها فردی که آرزوی دیدار او را دارد، چارلی چاپلین است.

انیشتین گفته بود تنها فردی که آرزوی دیدار او را دارد، چارلی چاپلین است. به گزارش ایسنا، **فرادید** نوشت: «انیشتین گفته بود تنها فردی که آرزوی دیدار او را دارد، چارلی چاپلین است که او را ملاقات هم کرد. اما این دو قبل از اولین ملاقات در نمایش فیلم «روشنایی های شهر» در بیستم ژانویه ۱۹۳۱ با هم دوستان نزدیک بودند. این دو نابغه که توسط «کارل لمله»، رئیس «یونیورسال استودیو» به یکدیگر معرفی شده بودند، بلافاصله وجه اشتراک پیدا کرده و یکدیگر را ملاقات کردند. چارلی، آلبرت و همسرش «السا» را به شام دعوت کرد و این دیدار آغاز دوستی زیبای آنها بود. انیشتین مدام به خانه چارلی رفت و آمد می کرد. چاپلین می گفت: انیشتین انسانی بسیار آرام با انرژی فکری فوق العاده و خلق و خویی بسیار احساسی است. همچنین از السا گفت که درباره نحوه رسیدن آلبرت به نظریه نسبیت توضیح داده بود. ظاهراً یک روز صبح هنگام خوردن صبحانه رفتار عجیب و بی قراری داشت. گویی چیزی را گم کرده است. پس از اتمام صبحانه، پشت پیانو نشست و نیم ساعت پیانو نواخت. سپس برای مطالعه به اتاق خود رفت. نزدیک به دو هفته مشغول مطالعه بود و زمانی که از اتاق خارج شد، نظریه نسبیت را بر روی دو ورق کاغذ نوشته بود. در اولین دیدار، این دو نابغه که هر دو کراوات سیاه بر تن داشتند، وارد سالن نمایش فیلم شدند. دیگر حضار برایشان دست زدند و گفته می شود این مکالمه میان آنها ردوبدل شد: انیشتین: «بیش از هر چیز جهانی بودن هنر تو را ستایش می کنم. در فیلم هایت یک کلمه هم نمی گویی با این حال تمام دنیا حرف تو را می فهمند.» چاپلین: «درست است اما شهرت تو بیشتر است... کل دنیا تو را ستایش می کند؛ در حالی که هیچکس نظریه تو را نمی فهمد.» گرچه قرار بود نمایش فیلم مرکز اصلی توجه باشد اما این دو نابغه موضوع اصلی بحث رسانه ها و مهمان ها شدند. زندگینامه نویس انیشتین ورود مشترک آنها را «یکی از به یادماندنی ترین صحنه ها در هالیوود» توصیف کرد. بسیاری تصور کردند انیشتین و همسرش به عنوان مهمانان عادی دعوت شده اند اما چاپلین آنها را به عنوان دوستان نزدیکش دعوت کرده بود. چاپلین درباره تأثیر و موفقیت این فیلم بسیار نگران بود اما روشنایی های شهر به یکی از معروف ترین فیلم های او تبدیل شد.»